

Культура миру Санхак

Поглядаючи в туманне літнє небо, я запитувала себе, якою буде погода наступного дня. «Вранці пройдуть зливи, — повідомили мені, — з великою кількістю хмар». Я всміхнулася і погодила, що так воно і буде. Під час багатьох подій, які проводила Церква об'єднання, лив дощ. Так було понад 40 років тому, коли сильні зливи з вітром заливали нас, поки тривав мітинг на стадіоні «Янкі» в Нью-Йорку. Під час Міжнародного благословення 360 000 пар, як і протягом відкриття Федерації жінок за мир у всьому світі на Олімпійському стадіоні в Сеулі, нас цілими днями заливала нещадна злива. Коли під час таких подій іде дощ, я сприймаю це як подарунок.

Тож дощ пішов і 28 серпня 2015 року, в день першої церемонії нагородження [Премією миру Санхак](#). Того дня сотні гостей зібралися в нашому готелі в Сеулі. Вони швидко йшли під зливою — останнім очищувальним подарунком літа. На щастя, коли двері відчинилися, небо стало чистим, й було відчуття, наче Бог радісно вітав наших гостей. Це були особливі люди, лідери з усіх сфер, що зібралися тут з різних куточків глобального села заради миру, багато з них подолали великі відстані.

Усі прагнуть миру, але його нелегко здобути. Якби ж він був таким звичним явищем, як каміння на узбіччі сільської дороги чи дерева на схилі гори, ми б ніколи не потерпали від страшних війн та конфліктів, що роздирають наш світ. Навпаки, досягнення миру вимагає поту, сліз, а нерідко й крові усіх. Ось чому ми рідко його виборюємо, хоч і прагнемо. Щоби по-спражньому відчувати мир, спочатку ми маємо практикувати істинну любов, не чекаючи винагороди. Ми з чоловіком пройшли цей шлях і, продовжуючи його, я започаткувала Премію миру Санхак як подарунок світові від Батька Муна.

28 серпня 2015 року: перші лауреати Премії миру Санхак — Президент Кірибаті Аноте Тонг та доктор з Індії Модадугу Віджай Гупта, лідер Блакитної революції

Попри дощ у перший день церемонії нагородження, гості не могли стримати хвилювань. Вони були схожими на маленьких дітей, які чекають на отримання особливого подарунка. Усі спостерігали за подією з широко розплющеними очима. Привітавшись із людиною, яка стояла поруч, один із них сказав: «Тут стільки людей! Я раніше ніколи не бував на зібраннях зі стількома різними людьми». А інший додав: «Це неймовірно! Цікаво, звідки це вбрання?».

Захід став своєрідною виставкою етнічних груп з усіх куточків світу; бурхливий потік різних мов переповнював залу. Очі кожного учасника випромінювали вдячність від імені сім'ї всього людства. Люди, які бачили мене вперше, зосереджували свою увагу на сцені, щоб добре роздивитися, і дивувалися: «Хто ж ця докторка Хан Хак Джа?», допитливо крутячи головами. Очевидно, мій одяг видався їм не витонченішим за їхній, а, може, я виглядала, як пересічна мати. Під час підготовки проекту Премії миру Санхак мене найбільше

турбувало, чи зрозуміють люди основоположну мету цієї нагороди. Адже аби піклуватися про майбутнє, необхідно, щоб голоси провісників миру звучали якомога гучніше.

Незважаючи на те, що ми ніколи не побачимо своїх нащадків, ми маємо переконатися, що вся їхня діяльність забезпечить гармонію в мирі суспільства та країни. Після глибоких роздумів та обговорень фонд «Санхак» визначив загальний напрямок своєї діяльності — встановлення миру, що виходить за межі сучасності і будує майбутнє.

Досягнення справжнього миру, безумовно, вимагає розв'язання поточних конфліктів між релігіями, расами та націями. Однак ще більшими викликами, з якими ми стикаємося, є руйнування навколишнього середовища і демографічні тенденції. Провідні світові нагороди за мир фокусуються на розв'язанні проблем сучасного покоління. Проте ми повинні долати їх так, щоб це практично впливало на бачення щасливого майбутнього. Я заснувала Премію миру Санхак як міст, що виводить нас із виру світових конфліктів, і компас, який указує шлях до майбутньої батьківщини миру.

Revision #3

Created 16 October 2022 19:46:56 by andres

Updated 3 December 2023 11:02:34 by andres